

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Bank (...) Spółki Akcyjnej w K.
przeciwko N.(...) Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie Spółce Akcyjnej w W., Skarbowi
Państwa - Sądowi Rejonowemu w L. i A.(...) Powszechnemu Towarzystwu
Emerytalnemu Spółce Akcyjnej w W.
o zwolnienie od egzekucji,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2010 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Okręgowego w L.
z dnia 15 lipca 2009 r., sygn. akt II Cz (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie w pkt II (drugim), i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Okręgowemu w L. do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 lipca 2009 r. Sąd Okręgowy w L. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 maja 2009 r. co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu i zasądził na rzecz powoda kwotę 47 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W zażaleniu skarżący wniósł o zamianę tego postanowienia przez zasądzenie kwoty 185,34 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego ewentualnie o jego uchylenie. Zarzucił naruszenie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. przez pominięcie wydatków

związanych ze sporządzeniem zażalenia, doręczeniem pism procesowych oraz wynagrodzeniem pracownika oddelegowanego do sporządzenia zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasadą w procesie cywilnym jest zwrot kosztów niezbędnych i celowych do dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Celowość poniesionych kosztów podlega ocenie przez pryzmat skutecznej realizacji praw strony w procesie. Z kolei zaś o niezbędności poniesionych kosztów przesądza obiektywna konieczność ich poniesienia. Za niezbędne koszty procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem lub radcą prawnym, uznaje się poniesione koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie (art. 98 § 2 zd.1 k.p.c.). Do kosztów sądowych zaś zgodnie z art. 2 ust 1. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 ze zm.) zalicza się opłaty i wydatki. Przez wydatki należy rozumieć koszty poniesione przez strony lub sąd w związku z podjętymi czynnościami procesowymi, nie będącymi opłatami. Katalog możliwych wydatków, określony przez art. 5 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nie jest katalogiem zamkniętym, przez co można do niego zaliczyć także inne poniesione przez skarżącego wydatki, jednak niezbędność i celowość ich poniesienia znalazła się poza zakresem rozważań Sądu Okręgowego w L.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).